

УДК 343.9.024-027.543]-048.87

DOI <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2025.45.07>

Ткаченко В. В.

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У БОРОТЬБИ З ТРАНСНАЦІОНАЛЬНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ

У статті розглядається актуальна проблема поширення транснаціональної злочинності в Україні та світі, що є серйозною загрозою як національній, так і міжнародній безпеці. Вона проявляється у таких формах, як торгівля людьми, наркотрафік, кіберзлочинність, відмивання коштів і корупція, проникаючи в державні структури та підриваючи соціальні цінності. Дослідження спрямоване на аналіз національного та міжнародного законодавства щодо протидії цьому явищу, зокрема ролі міжнародного співробітництва у боротьбі з транснаціональною злочинністю. У роботі охарактеризовано ознаки, притаманні транснаціональним організаціям. Автором виділено основні причини виникнення транснаціональної злочинності (демографічні, соціальні, економічні та правові). Сформовано власне визначення терміна «транснаціональна злочинність», під яким пропонуємо розуміти організовану групу чи злочинну організацію, які за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення умисного злочину, на території України чи за її межами, що створює загрозу національній та міжнародній безпеці. Проаналізовано меморандуми про спільну співпрацю України та іноземних держав (Бразилія, Чорногорія та Гватемала) щодо механізму обміну інформацією про вчинені кримінальні правопорушення, екстрадиції, навчання працівників правоохоронних органів тощо. Особлива увага приділена проблемам, які виникають у сфері протидії транснаціональній злочинності, такими є: недостатня координація між державами через різні правові системи, бюрократичні бар'єри (наприклад, вимога письмових запитів у меморандумах), відсутність єдиного механізму швидкого реагування на новітні форми злочинності. Окрему увагу, автор приділяє рекомендаціям щодо перспектив розвитку міжнародного співробітництва (створення спільних міжнародних органів з розслідування транснаціональних злочинів; удосконалення законодавства для ефективнішої екстрадиції та замороження активів). Стаття містить аналіз національного та міжнародного законодавства та рекомендації щодо протидії транснаціональній злочинності, що робить її актуальною в умовах сьогодення.

Ключові слова: транснаціональна злочинність, міжнародне співробітництво, злочини, організована злочинність, протидія, правоохоронні органи.

В умовах сьогодення розвалюються принципи міжнародного співробітництва, що формувались століттями, верховенство сили витісняє верховенство права, злочинець стає кумиром, а герої гинуть у тюрмах, насильство стає буденністю соціуму. Одним з таких деструктивних явищ сучасного глобалізованого світу став процес стрімкої криміналізації суспільних взаємин, який в теперішній час набуває міжнародного масштабу у формі глобалізації злочинності, що спонукало утворення транснаціональних злочинних організацій.

Транснаціональна злочинність проникає в органи виконавчої та законодавчої влади, у правоохоронні та судові органи та поширює свої інтереси, посягаючи на цілий комплекс найбільш значущих особистісних, суспільних та культурних цінностей, таких як: життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека людини, економічна стабільність, порядок та публічна безпека тощо.

Профілактика та боротьба зі злочинністю є одним із пріоритетних напрямів міжнародного співробітництва. Її розвиток та інтернаціоналізація зробили цю боротьбу однією з головних соціальних проблем і потребують співпраці держав у її протидії. Протягом століть людство досягло значного прогресу в різних сферах суспільного життя, але соціальний прогрес також є руйнівним, злочинним і небезпечним для більш сталого розвитку. Це, наприклад, тероризм, територіальна конфіскація суверенних держав, а також зростання економічної злочинності, легалізація доходів від злочинної діяльності, грошове шахрайство, поширена кіберзлочинність тощо.

Набуття національною злочинністю транснаціональних форм та утворення міжнародних злочинних організацій є глобальною тенденцією світового розвитку, що є серйозною загрозою національній та міжнародній безпеці.

Мета дослідження полягає у аналізі національного та міжнародного законодавства щодо проблем та перспектив здійснення міжнародного співробітництва у сфері протидії транснаціональної злочинності.

Питанням особливостей міжнародного співробітництва щодо протидії транснаціональній злочинності присвячені наукові доробки таких вчених, як: Г. Жаровська, І. Пшеничний, К. Дмитренко, Ю. Луценко та інші. Попри значну увагу та зацікавленість вчених до даної проблематики, не розроблено дієвих правових механізмів протидії транснаціональній злочинності.

М. Вербенський розглядає транснаціональну організовану злочинність як окремий вид організованої злочинності, що вирізняється структурною системою високоорганізованих злочинних угруповань, які провадять міжрегіональну або міжнародну злочинну діяльність з метою систематичного отримання найбільших прибутків і надприбутків, часто застосовуючи у своїх інтересах як державні структури, так й інститути громадянського суспільства [1, с. 83–88].

На думку І. Пшеничного, термін «транснаціональна організована злочинність» слід розуміти, як форму міжнародної діяльності організованих злочинних груп чи організацій з використанням різних методів, включно з примусовими, та заборонених товарів і послуг. Діяльність таких організованих злочинних груп чи організацій повинна виходити за межі однієї держави [2, с. 7].

На нашу думку, наведене визначення має загальний характер і не повністю розкриває специфіку досліджуваного питання.

Г. Жаровська зазначає характерні ознаки, які притаманні транснаціональним злочинним організаціям: 1) незаконні операції з переміщення матеріальних та нематеріальних ресурсів через державні кордони або ж переміщення осіб; 2) структурована система взаємозв'язків з іншими соціальними та державними інститутами, внутрішня субординація і внутрішній розподіл злочинних ролей; 3) використання у своїй діяльності інформаційних технологій, сучасних засобів транспорту та комунікації, до того ж, що транснаціональні злочинні організації не виключають зі свого арсеналу традиційні форми злочинної діяльності – вбивства, шантаж, корупцію тощо [3, с. 115].

У сучасних умовах, на думку О. Леляк, основними видами активності сучасних транснаціональних злочинних угруповань є кримінальна та економічна діяльність. До кримінальної варто віднести торгівлю наркотиками, контрабанду, незаконний обіг зброї, вимагання, торгівлю людьми, незаконну імміграцію, проституцію, тероризм тощо. До економічної – кіберзлочини, відмивання грошей, легалізацію грошових коштів (отриманих злочинним шляхом), імпорт товарів та/або сировини, що мають важливе значення для економіки [4].

Виділимо основні причини виникнення транснаціональної злочинності:

- демографічні (міграція населення, що пов'язана з міжнаціональними конфліктами, наявність стійких взаємозв'язків злочинних угруповань між країнами через формування стійких злочинних груп у результаті депортування та повернення на місця автохтонного проживання);
- соціальні (неналежні соціальні умови та несприятливе соціальне становище, соціальна нерівність та розшарування суспільства);
- економічні (високий рівень безробіття, зниження рівня життя населення);
- правові (відсутність чіткого нормативно-правового регулювання процесу протидії транснаціональній злочинності).

З огляду на проведений аналіз, сформуємо власне визначення терміна «транснаціональна злочинність», під яким пропонуємо розуміти організовану групу чи злочину організацію які за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення умисного злочину, на території України чи за її межами, що створює загрозу національній та міжнародній безпеці.

Згідно із статтею 542 Кримінально-процесуального кодексу (далі – КПК України), міжнародне співробітництво передбачає здійснення обов'язкових дій для надання міжнародної правової підтримки. Це включає: вручення документів, проведення певних процесуальних операцій, екстрадицію осіб, котрі вчинили злочини, тимчасову передачу осіб, перейняття кримінального судочинства, передачу засуджених і виконання судових рішень [5].

Відповідно до Статуту ООН, Декларації про принципи міжнародного права, Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі, усі держави мають зобов'язання щодо підтримання та розширення взаємодії одна з одною. Ця співпраця має базуватися на цілях та принципах Статуту ООН, інших міжнародних правових документах та зобов'язаннях, які були взяті на себе.

Варто зазначити, що міжнародна спільнота почала реагувати на стрімке збільшення транснаціональної організованої злочинності із затримкою. Зокрема, лише на V Конгресі ООН з питань запобігання злочинності та поведження з правопорушниками, який проходив у Женеві у 1975 році, було вперше офіційно визнано, що злочинність, що ведеться як міжнародний бізнес, становить серйознішу небезпеку, ніж традиційні форми злочинності.

У 1995 році Організація Об'єднаних Націй виділила 18 різновидів транснаціональних злочинів, які організовуються та виконуються у понад одній країні, або ж наслідки яких безпосередньо чи опосередковано зачіпають більше ніж одну країну. Однак у національних законодавствах досі відсутнє чітке визначення цього явища, що призводить до розмивання границь між злочинами національного та міжнародного характеру [6].

Згідно, Закону України «Про приєднання України до Протоколу проти незаконного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності» [7] міжнародне співробітництво полягає: у обміні інформацією між державами-підписантами; допомога при розслідуванні кримінальних правопорушень; навчання та технічна підтримка під час розслідування. Зазначимо, що даний протокол є частиною Конвенції ООН проти транснаціональної організованої злочинності і відображає глобальні зусилля у боротьбі з нелегальною зброєю.

Розглянемо, ратифікований 04 лютого 2002 року «Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності» [8], який є ключовим інструментом у боротьбі з торгівлею людьми на глобальному рівні. Він став основою для удосконалення законодавства України щодо захисту прав жінок та дітей, розвитку міжнародного співробітництва в питаннях запобігання та протидії торгівлі людьми. Цей Протокол підкреслює пріоритетність прав людини у протидії транснаціональній організованій злочинності.

Відповідно до ст. 561 КПК України на території нашої держави з метою виконання запиту про надання міжнародної правової допомоги можуть бути проведені будь-які процесуальні дії, передбачені КПК України або міжнародним договором.

Міжнародна правова допомога, передбачена КПК України, може надаватися у таких формах: виконання окремих процесуальних дій (допити, обшуки, експертизи); екстрадиція; тимчасова передача осіб для допиту або участі у процесі; передача засуджених для відбuvання покарання; виконання іноземних вироків та інші форми, передбачені міжнародними договорами України [5].

Однак, потрібно охарактеризувати інші міжнародні документи щодо співробітництва правоохоронних органів України та іноземних країн.

Меморандум про співробітництво між Генеральною прокуратурою України і Генеральною прокуратурою Федеративної Республіки Бразилія у боротьбі з транснаціональною злочинністю передбачає, двостороннє співробітництво в боротьбі з транснаціональною злочинністю, зокрема торгівлею людьми, контрабандою наркотиків та відмиванням доходів отриманих від злочинів, вчинених злочинцями та злочинними угрупованнями. В цьому Меморандумі висвітлені основні форми співробітництва, як: обмін інформацією щодо злочинців та транснаціональних злочинів; екстрадиція та правова допомога у розслідуванні кримінальних справ; безпосередній зв'язок між Офісом генерального прокурора та Генеральною прокуратурою Бразилії [9].

Слід звернути увагу, на Меморандум про співробітництво між Генеральною прокуратурою України і Прокуратурою Республіки Чорногорія у боротьбі з транснаціональною злочинністю та відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом від 21.09.2006 року [10]. Цей документ передбачає двостороннє співробітництво в боротьбі з транснаціональною злочинністю та відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом.

Співробітництво в межах цього Меморандуму здійснюється шляхом обміну інформацією і документами стосовно злочинів міжнародного характеру та причетних до них осіб. Сторони, які підписали цей документ повинні вживати всіх можливих заходів в межах їх повноважень, щоб сприяти ефективному і своєчасному виконанню клопотань про правову допомогу у кримінальних справах щодо транснаціональної злочинності. Потрібно зазначити, що всі запити щодо надання певної інформації повинні подаватись у письмовому вигляді, крім екстрених.

На нашу думку, це ускладнює процедуру обміну важливою інформацією, що негативно впливає на розслідування кримінальних правопорушень.

Проаналізуємо, Меморандум про співробітництво між Генеральною прокуратурою України та Прокуратурою Республіки Гватемала в боротьбі з транснаціональною злочинністю від 14.04.2010 року [11]. Цей документ був підписаний з метою встановлення та розвитку двостороннього співробітництва в боротьбі з транснаціональною злочинністю, зокрема: торгівлею людьми, контрабандою наркотиків, корупцією та відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом. Сторони, які підписали меморандум розширюють професійні контакти і відносини між своїми співробітниками з метою вдосконалення форм співпраці, обміну досвідом та інформацією, зокрема, щодо правових систем, чинного законодавства, текстів законодавчих та інших нормативних актів, статистичних та аналітичних даних, повідомлень, що стосуються боротьби з транснаціональною злочинністю. Також співпрацюють з питань підготовки і підвищення кваліфікації прокурорсько-слідчих кадрів, наукового, методичного та інформаційного забезпечення цієї діяльності, направлення делегацій з навчальними візитами для обговорення питань, що представляють взаємний інтерес.

Цей документ посилює можливості обох країн у протидії глобальним загрозам, таким як наркоторгівля та корупція, і свідчить про розвиток міжнародного партнерства України у сфері правоохоронної діяльності.

Отже, сучасний світ стикається зі зростанням транснаціональної злочинності, яка набуває форми організованих міжнародних злочинних угруповань. Вона загрожує не лише національній безпеці окремих держав, але й стабільності міжнародного правопорядку. Проаналізувавши вище зазначене, виділимо основні проблеми щодо протидії транснаціональній злочинності, як: криміналізація суспільних відносин, проникнення злочинних елементів у владні структури, відсутність єдиного правового визначення транснаціональної злочинності в законодавстві України, недостатня координація між державами через різні правові системи, бюрократичні бар'єри (наприклад, вимога письмових запитів у меморандумах), відсутність єдиного механізму швидкого реагування на новітні форми злочинності.

Боротьба з транснаціональною злочинністю вимагає комплексного підходу, поєднання зусиль держав, міжнародних організацій та громадянського суспільства. Україна, як активний учасник міжнародних угод, має продовжувати вдосконалювати власні механізми та розвивати партнерства для протидії глобальним загрозам. Виділимо певні рекомендації щодо перспективи розвитку міжнародного співробітництва у сфері протидії транснаціональній злочинності, як такі: створення спільних міжнародних органів з розслідування транснаціональних злочинів; удосконалення законодавства для ефективнішої екстрадиції та замороження активів; використання цифрових технологій для оперативного обміну даними тощо.

Отож, лише консолідовані дії міжнародної спільноти можуть ефективно протистояти транснаціональній злочинності та забезпечити безпеку суспільству.

Використана література:

1. Вербенський М.Г. Протидія транснаціональній організованій злочинності спеціалізованими підрозділами органів внутрішніх справ України: сучасні тенденції. *Право і суспільство*. 2006. № 2. С. 83–88.
2. Пшеничний І.В. Організована транснаціональна злочинність і роль правоохоронних органів у протидії їй: Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00.08. К., 2000. 16 с.
3. Жаровська Г.П. Основні моделі транснаціональних злочинних організацій. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2018. № 1. С. 49–60.
4. Лесяк О.О. Етнічні злочинні угруповання в Україні: проблема протидії. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=boz_2011_24_24 (дата звернення: 07.04.2025)
5. Кримінальний процесуальний кодекс: Кодекс від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 07.04.2025)
6. Міжнародні злочини. *Енциклопедія Сучасної України*: електронна версія/гол. редкол.: І.М. Дзюба та ін.; НАН України, НТШ. Київ: Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. URL: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=65159 (дата звернення: 08.04.2025)
7. Про приєднання України до Протоколу проти законного виготовлення та обігу вогнепальної зброї, її складових частин і компонентів, а також боєприпасів до неї, який доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності: Закон України від 02.04.2013 р. № 159-VII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/159-18#Text> (дата звернення: 08.04.2025)
8. Протокол про попередження і припинення торгівлі людьми, особливо жінками і дітьми, і покарання за неї, що доповнює Конвенцію ООН проти транснаціональної організованої злочинності від 15.11.2000 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_791#Text (дата звернення: 08.04.2025)
9. Меморандум про співробітництво між Генеральною прокуратурою України і Генеральною прокуратурою Федеративної Республіки Бразилія від 14.12.2006 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/076_015#Text (дата звернення: 09.04.2025)
10. Меморандум про співробітництво між Генеральною прокуратурою України і Прокуратурою Республіки Чорногорія у боротьбі з транснаціональною злочинністю та відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом від 21.09.2006 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/891_024#Text (дата звернення: 09.04.2025)
11. Меморандум про співробітництво між Генеральною прокуратурою України та Прокуратурою Республіки Гватемала в боротьбі з транснаціональною злочинністю від 14.04.2010 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/320_005#Text (дата звернення: 09.04.2025)

References:

1. Verbensky M.H. (2006). Protydiia transnatsionalniy orhanizovaniy zlochynnosti spetsializovanykh pidrozdilamy orhaniv vnutrishnikh sprav Ukrainy: suchasni tendentsii [Counteraction to Transnational Organized Crime by Specialized Units of the Internal Affairs Agencies of Ukraine: Current Trends]. *Pravo i suspilstvo*. № 2. S. 83–88 [in Ukrainian].
2. Pshenychnyy I.V. (2000). Orhanizovana transnatsionalna zlochynnist i rol pravookhoronnykh orhaniv u protydii iy [Organized Transnational Crime and the Role of Law Enforcement in Combating It]: Avtoref. dys... kand. yuryd. nauk: 12.00.08. K., 16 s [in Ukrainian].
3. Zharovska H. (2018). Osnovni modeli transnatsionalnykh zlochynnykh orhanizatsiy [Basic models of transnational criminal organisations]. *Yurydychnyy chasopys Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav*. № 1. S. 49–60 [in Ukrainian].
4. Leliak O.O. (2011) Etnichni zlochynni uhrupuvannia v Ukraini: problema protydii [Ethnic criminal groups in Ukraine: the problem of counteraction]. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=boz_2011_24_24 [in Ukrainian].
5. Verkhovna Rada of Ukraine (2012). Kryminalnyi protsesualnyi kodeks: Kodeks vid 13.04.2012 r. №4651-VI [Criminal Procedure Code: Code of 13.04.2012 №4651-VI]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> [in Ukrainian].

6. 6. Dziuba I.M. ta in (2006). Mizhnarodni zlochyny [International crimes]. Entsyklopediia Suchasnoi Ukrainy: elektronna versii. NAN Ukrainy, NTSh. Kyiv: Instytut entsyklopedychnykh doslidzhen NAN Ukrainy. URL: http://esu.com.ua/search_articles.php?id=65159 [in Ukrainian].
7. Verkhovna Rada of Ukraine (2013). Pro pryiednannia Ukrainy do Protokolu proty zakonnoho vyhotovlennia ta obihu vohnepalnoi zbroi, yii skladovykh chastyn i komponentiv, a takozh boieprypasiv do nei, yakyi dopovniuie Konventsiiu OON proty transnatsionalnoi orhanizovanoi zlochynnosti. Zakon Ukrainy vid 02.04.2013 r. № 159-VII [On Ukraine's accession to the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the UN Convention against Transnational Organised Crime: Law of Ukraine of 02.04.2013, №. 159-VII]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/159-18#Text> [in Ukrainian].
8. Verkhovna Rada of Ukraine (2020). Protokol pro poperedzhennia i prypynennia torhivli liudmy, osoblyvo zhinkamy i ditmy, i pokarannia za nei, shcho dopovniuie Konventsiiu OON proty transnatsionalnoi orhanizovanoi zlochynnosti vid 15.11.2000 r. [Protocol to Prevent, Suppress and Punish Trafficking in Persons, Especially Women and Children, supplementing the UN Convention against Transnational Organised Crime of 15.11.2000]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_791#Text [in Ukrainian].
9. Verkhovna Rada of Ukraine (2006). Memorandum pro spivrobitnytstvo mizh Heneralnoiu prokuraturoiu Ukrainy i Heneralnoiu prokuraturoiu Federatyvnoi Respubliky Brazylia vid 14.12.2006 roku [Memorandum of Cooperation between the Prosecutor General's Office of Ukraine and the Prosecutor General's Office of the Federative Republic of Brazil of 14.12.2006]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/076_015#Text [in Ukrainian].
10. Verkhovna Rada of Ukraine (2006). Memorandum pro spivrobitnytstvo mizh Heneralnoiu prokuraturoiu Ukrainy i Prokuraturoiu Respubliky Chornohoriia u borotbi z transnatsionalnoiu zlochynnistiu ta vidmyvanniam dokhodiv, oderzhanykh zlochynnym shliakhom vid 21.09.2006 roku [Memorandum of Cooperation between the Prosecutor General's Office of Ukraine and the Prosecutor's Office of the Republic of Montenegro in the fight against transnational crime and money laundering of 21.09.2006]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/891_024#Text [in Ukrainian].
11. Verkhovna Rada of Ukraine (2010). Memorandum pro spivrobitnytstvo mizh Heneralnoiu prokuraturoiu Ukrainy ta Prokuraturoiu Respubliky Hvatemala v borotbi z transnatsionalnoiu zlochynnistiu vid 14.04.2010 roku [Memorandum of Cooperation between the Prosecutor General's Office of Ukraine and the Prosecutor's Office of the Republic of Guatemala in the fight against transnational crime of 14.04.2010]. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/320_005#Text [in Ukrainian].

Tkachenko V. International cooperation in the fight against transnational crime

The article examines the urgent problem of the spread of transnational crime in Ukraine and the world, which is a serious threat to both national and international security. It manifests itself in such forms as human trafficking, drug trafficking, cybercrime, money laundering and corruption, penetrating government structures and undermining social values. The study is aimed at analyzing national and international legislation on combating this phenomenon, in particular, the role of international cooperation in the fight against transnational crime. The article characterizes the features inherent in transnational criminal organizations. The author identifies the main causes of transnational crime (demographic, social, economic and legal). The author formulates his own definition of the term "transnational crime", which is an organized group or criminal organization which, by prior conspiracy, have organized for joint activities with the aim of directly committing an intentional crime, either on the territory of Ukraine or abroad, which poses a threat to national and international security. The author analyzes the memoranda of cooperation between Ukraine and foreign countries (Brazil, Montenegro and Guatemala) on the mechanism of information exchange on criminal offenses, extradition, training of law enforcement officers, etc. Particular attention is paid to the problems that arise in the field of combating transnational crime, such as: insufficient coordination between states due to different legal systems, bureaucratic barriers (for example, the requirement of written requests in memoranda), lack of a single mechanism for rapid response to the latest forms of crime. The author pays special attention to recommendations on the prospects for the development of international cooperation (creation of joint international bodies for the investigation of transnational crimes; improvement of legislation for more effective extradition and freezing of assets). The article contains an analysis of national and international legislation and recommendations for combating transnational crime, which makes it relevant in today's context.

Key words: transnational crime, international cooperation, crimes, organized crime, counteraction, law enforcement agencies.